

Боровъ

Добре, добре... Добре. Както искашъ, Аничке... Азъ не те принуждавамъ. Направи както искашъ. Вижъ сама какъ ще решишъ. А сега азъ ще излѣза. Ще излѣза да се разходя малко и пакъ ще си дода. (Излиза, но веднага се връща) Аничке, една госпожа пита за тебе, да влѣзе ли?

Аничка

Коя е тя? Нека влѣзе. (Боровъ излиза)

Г - жа Жени (влиза, облѣчена е въ трауръ)

Аничка

А, г-жа Жени!

Г - жа Жени

Вий не ме очаквахте, нали? Но азъ искамъ да ви говоря нѣщо.

Аничка

Седнете, г-жа Жени.

Г - жа Жени

Тоя, стария човѣкъ, баща ви ли е? Симпатиченъ старецъ. (Помълчава) За съжаление, не нося нищо радостно. Струмски... Саша... го нѣма вече... (Бърше очитъ си) Азъ бѣхъ при него при последния му часъ. Съ голѣма мж-